

Sygn. akt: III U 594/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2015 r. w O.

sprawy z odwołania K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wznowienie postępowania w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 05.06.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. decyzją z dnia 05.06.2014r. odmówił wznowienia postępowania w sprawie przyznania K. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zakończonej prawomocną decyzją z dnia 19.05.2010r.

K. D. wniósł odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że nie zgadza się z oceną, że złożona przez niego dokumentacja medyczna z lat 2011-2014 pozostaje bez wpływu na ocenę jego stanu zdrowia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził bowiem, że nie zostały spełnione przesłanki z art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. D. był uprawniony do renty od dnia 07.04.1995r. do dnia 31.01.2010r. Następnie decyzją z dnia 19.05.2010r. ZUS odmówił K. D. prawa do renty na dalszy okres, uznając, że nie jest on już osobą niezdolną do pracy. K. D. odwołał się od tej decyzji i sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce pod sygn. akt IIIU 1182/10. Wyrokiem z

dnia 16.02.2012r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie K. D.. K. D. wniósł apelację od tego wyroku i Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił tę apelację wyrokiem z dnia 13.06.2013r.

W dniu 21.10.2013r. K. D. złożył w ZUS wniosek o wznowienie postępowania o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. ZUS decyzją z dnia 18.11.2013r. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy. K. D. odwołał się od tej decyzji. Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie sygn. akt IIIU 1801/13 postanowieniem z dnia 31.01.2014r. umorzył postępowanie, a wniosek K. D. z dnia 21.10.2013r. o wznowienie postępowania o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 19.05.2010r. przekazał do ZUS celem rozpoznania.

Po otrzymaniu tego postanowienia ZUS wezwał K. D. do uzupełnienia dokumentacji tj. przedłożenia nowych dowodów w sprawie. K. D. złożył zaświadczenie o stanie zdrowia wystawione w dniu 06.05.2014r. przez lekarza leczącego, USG jamy brzusznej z dnia 20.03.2012r., skierowanie do szpitala z dnia 24.02.2012r., wyniki badań diagnostycznych z dnia 23.05.2013r., skierowanie do poradni specjalistycznej chorób mięśni z dnia 03.07.2013r.

Główny lekarz orzecznik ZUS uznał, że złożona dokumentacja pozostaje bez wpływu na wcześniejsze ustalenia orzecznicze dokonane w 2010r.

Wobec powyższego ZUS wydał zaskarżoną decyzję, którą odmówił wznowienia postępowania w sprawie o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy K. D..

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z **art.114 ust. 1** w/w ustawy - prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

K. D. jako nowy dowód wskazywał zaświadczenie o stanie zdrowia wystawione w dniu 06.05.2014r. przez lekarza leczącego, USG jamy brzusznej z dnia 20.03.2012r., skierowanie do szpitala z dnia 24.02.2012r., wyniki badań diagnostycznych z dnia 23.05.2013r. i skierowanie do poradni specjalistycznej chorób mięśni z dnia 03.07.2013r.

Jak wynika z powołanego powyżej art.114 ust. 1 w/w ustawy – aby zachodziły podstawy do wznowienia postępowania po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 19.05.2010r. odmawiającej K. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, odwołujący winien przedłożyć nowe dowody lub ujawnić okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczenia.

Aby ustalić, czy złożona dokumentacja stanowi podstawę do wznowienia postępowania – Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurologa i ortopedy celem ustalenia, czy treść dokumentacji medycznej przedstawionej po uprawomocnieniu się decyzji ZUS z dnia 19.05.2010r. ujawnia nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji z dnia 19.05.2010r., które mogłyby mieć wpływ na ustalenie, że wnioskodawca w okresie od dnia 01.02.2010r. był niezdolny do pracy, a jeśli tak – do kiedy, w jakim stopniu i z jakich przyczyn.

Z opinii biegłych wynika, że po analizie dokumentacji złożonej po 2010r. uznali, iż brak jest podstaw do uznania choćby częściowej niezdolności do pracy K. D. (k.32). Z ich opinii wynika także, że ani w 2010r. ani obecnie K. D. nie był i nie jest osobą niezdolną do pracy (k.22-24).

Odwołujący nie zgodził się z tak brzmiącą opinią. Zakwestionował ocenę jego stanu zdrowia dokonaną przez biegłych. Opisał swe aktualne dolegliwości, konkludując że jest osobą niezdolną do pracy. Ponadto złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy, który miałby dokonać oceny jego stanu zdrowia jedynie w oparciu o dokumentację lekarską.

W ocenie Sądu odwołujący zatracił w niniejszym postępowaniu istotę sporu. Otóż przedmiotem analizy Sądu nie jest aktualny stan zdrowia odwołującego, lecz Sąd zobligowany jest do dokonania ustalenia, czy dokumentacja, którą odwołujący złożył, ubiegając się o wznowienie postępowania w sprawie przyznania mu prawa do renty zakończony decyzją ZUS z dnia 19.05.2010r., ma wpływ na prawo do tego świadczenia. Wobec powyższego Sąd w niniejszym postępowaniu analizował stan zdrowia odwołującego jedynie w kontekście schorzeń, których dotyczyła złożona przez niego dokumentacja przy wniosku o wznowienie postępowania. W szczególności – Sąd analizował czy dokumentacja ta zmienia ocenę stanu zdrowia odwołującego dokonaną przez ZUS w decyzji z dnia 19.05.2010r., a następnie przez Sąd Okręgowy w sprawie IIIU 1182/10 zainicjowanej odwołaniem od tej decyzji. Dlatego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych jedynie w tym zakresie. Zauważyć w tym miejscu należy, że pierwotnie biegli wydali opinię niezgodną z zakreśloną im tezą i w opinii z dnia 30.08.2014r. (k.22-24) dokonali oceny aktualnego stanu zdrowia odwołującego. Dlatego Sąd zobowiązał biegłych ponownie do wypowiedzenia się, czy złożona przez odwołującego dokumentacja rzutuje na ocenę stanu jego zdrowia dokonaną decyzją ZUS z dnia 19.05.2010r. (k.27). Wykonując to zarządzenie – biegli dnia 05.11.2014r. jednoznacznie już wskazali, że dokumentacja pozostaje bez wpływu na ocenę stanu zdrowia odwołującego dokonaną w 2010r.

W przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze, że w sprawie IIIU 1182/10 stan zdrowia odwołującego był oceniany w sumie przez siedmiu lekarzy specjalistów. Żaden z nich ani wszyscy łącznie nie znaleźli podstaw do uznania choćby częściowej niezdolności do pracy u odwołującego. Dowód z opinii biegłych przeprowadzony w niniejszej sprawie miał jedynie na celu ustalenie, czy dokumenty złożone przy wniosku o wznowienie postępowania wpływają na zmianę oceny stanu zdrowia odwołującego dokonaną w 2010r.

W toku postępowania IIIU 1182/10 K. D. kwestionował wszystkie sporządzone opinie, gdyż były one dla niego niekorzystne, a odwołujący ma duże poczucie własnej choroby. Także i w niniejszym postępowaniu nie akceptuje wniosków płynących z opinii biegłych, żądając dopuszczenia dowodu z kolejnych opinii biegłych. Sąd na mocy art.217§3 kpc oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy, uznając, że wszystkie sporne okoliczności zostały już dostatecznie wyjaśnione. Dowód z opinii biegłego o takiej specjalizacji ma jedynie wspomóc biegłych specjalizujących się w poszczególnych schorzeniach w ocenie stanu zdrowia w kontekście wykształcenia odwołującego i posiadanych przez niego kwalifikacji. W tej sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy był zbędny, albowiem z opinii biegłego neurologa i ortopedy jednoznacznie wynikało, że w oparciu o nową dokumentację nie znajdują oni podstaw do stwierdzenia u odwołującego niezdolności do pracy na dzień wydania decyzji z dnia 19.05.2010r.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że złożona przez odwołującego dokumentacja lekarska nie jest nowym dowodem ani nie ujawnia nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 19.05.2010r. mogących mieć wpływ na zmianę decyzji 19.05.2010r. odmawiającej prawa do renty. Podnieść przy tym należy, że decyzja z dnia 19.05.2010r. została wydana niemal 5 lat temu. Postępowanie przed Sądem zainicjowane wniesieniem odwołania od tej decyzji trwało do czerwca 2013r. W toku postępowania odwołujący przez cały czas uzupełniał materiał dowodowy o dokumentację, która jego zdaniem świadczyła o jego niezdolności do pracy. Dlatego jeszcze na etapie postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Białymstoku został dopuszczony dowód z opinii uzupełniającej. Przy takiej aktywności odwołującego w trakcie procesu – niewiarygodne jest, aby zaniedbał on złożenia wówczas dokumentacji, z której jego zdaniem wynikałoby, iż jest on osobą niezdolną do pracy.

Ze sporządzonej przez biegłych w niniejszej sprawie opinii wynika, że dokumentacja, którą odwołujący złożył przy wniosku o wznowienie postępowania, nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania w trybie art.114 ust.1 w/w ustawy. W konsekwencji Sąd nie analizował ponownie, czy K. D. w okresie poprzedzającym wydanie decyzji z dnia 19.05.2010r. był osobą częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy, a więc czy spełnił warunki do uzyskania prawa do renty. Sąd w pełni bowiem podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 01.07.2014r., z którego wynika, że bez spełnienia przesłanek formalnych wniosku z art.114 ust.1 w/w ustawy prowadzenie postępowania dotyczącego merytorycznej oceny prawa do świadczenia, jest bezcelowe i bezprzedmiotowe (III AUa 134/14). Analogiczne stanowisko Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyraził w wyroku

z dnia 26.08.2014r., stwierdzając, że istnieje możliwość dokonania ponownych ustaleń warunkujących prawo lub wysokość przyznanego wcześniej świadczenia, jednak dopiero po spełnieniu przesłanek określonych w art. 114 ust. 1 powoływanej ustawy (III AUa 279/14).

Na marginesie stwierdzić zatem jedynie należy, że niniejsze rozstrzygnięcie nie odbiera odwołującemu prawa do ubiegania się ponownie o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie jego aktualnego stanu zdrowia, o ile odwołujący spełniać będzie przesłanki z art.57 w/w ustawy.

Przedmiotowa sprawa została zainicjowana wniesieniem przez K. D. odwołania od decyzji z dnia 05.06.2014r., którą ZUS odmówił wznowienia postępowania w sprawie przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wobec powyższego K. D. przysługiwało prawo wniesienia odwołania od tej decyzji w trybie art.83 ust.2 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1442 ze zm.). Okoliczność, że w Sądzie Okręgowym w Ostrołęce pod sygn. akt IIIU 1182/10 toczyła się sprawa o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy nie odbiera K. D. prawa do wniesienia odwołania od decyzji z dnia 05.06.2014r. Podnieść bowiem należy, że odwołujący wyraźnie wskazał, że odwołuje się od decyzji z dnia 05.06.2014r., a nie wnosi o wznowienie postępowania w sprawie IIIU 1182/10. Różnica polega na tym, że w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji z dnia 05.06.2014r. Sąd w pierwszej kolejności analizował spełnienie przesłanek z art.114 ust.1 w/w ustawy. Natomiast gdyby K. D. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie IIIU 1182/10, to wówczas Sąd analizowałby sprawę jedynie pod kątem spełnienia warunków z art.399 kpc i następnych. Z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2009r. wynika że w stanie faktycznym występującym w przedmiotowej sprawie konieczne jest rozpoznanie wniesionego odwołania i oddalenie go albo uwzględnienie poprzez zmianę decyzję w całości lub w części i orzeczenie co do istoty sprawy (art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c.).

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na mocy art.477¹⁴ § 1 kpc.